

Allehelgen

Jeg tog dig til mit hjerte i en drøm.
Jeg holdt dig til min barm med mine arme.
Da stod vi i den klare hvide strøm
af Kristus-lys og nænsom hjertevarme.

Nu er du ikke aske i din grav.
Du er et sted, hvor jeg kan se du trives,
og ses og møder rimelige krav,
et sted hvor meget læres, eftergives.

Du var min far på godt, såvel som ondt.
Og jeg har høstet, som jeg selv har sået.
Jeg tog et kald, et kors blev mig forundt.
Jeg følger Jesus, som er genopstået.

Bag faders vrøvl og drengens angste sjov,
dér steg den sorg og hellighed, vi arver.
For vi har vandret sammen i en skov
og takket solen for de rene farver.

Og mærker jeg et allehelgensgys
af svigt og drukkenskab, et dunkelt møde,
så skelner jeg med kærlighed og lys.
Nu er i Kristus ingen af os døde.

Tak, Helligånd, for drømmens klare syn.
Tak, Gud, for glimt af skønhed dér i skoven.
Din vilje ske i dom og nåde, lyn,
i kald og kors for neden som for oven.

Frank Colding 9. september 2018 til 4. december 2024

En præst i Jakobskirken i Roskilde spurgte mig, om jeg tilfældigvis havde en Allehelgens salme liggende. Det havde jeg ikke, men i løbet af dagen udmøntede en drøm, jeg havde haft om morgenen, sig i en tekst, som jeg tog op igen efter nogle år. Den handler om tilgivelse af min afdøde far, der var alkoholiker.

I Drømmen så jeg min far sidde på et mørkt loftskammer og lave forsøg med nogle hvide ledninger, og et par små hvide lamper tændtes. Jeg tog ham i min favn og bar ham ned ad trappen. Pludselig oplevede jeg et stort, hvidt lys mellem os. Foran mig var en dør, og jeg bar min far ind på en oplyst gang, der var en del af en slags plejehjem. En plejer, en slags hjælper, tog imod min far, og jeg vidste, at han var i gode hænder. Jeg fornemmede, at det ikke kun var pleje han modtog, men også accept, beskæftigelse og undervisning.